

mere end een Gang om Aaret. At saadanne Forhold er utilbørlige, tror jeg, at man let kan blive enig om. Endvidere er Bibliotekslokalerne blevet alt for smaa og kan ikke længere rumme alle de Bøger, som efterhaanden er kommet til, og der klages over mange andre Ting, som jeg ikke her skal staa og opregne, hvorimod jeg mener, at vi maaske i et Udvalg kan faa Lejlighed til at se paa Forholdene for at danne os et Skøn over, hvor nødvendige de krævede Forandringer er.

Der er fra Landbohøjskolens Side gjort gældende, at det er en meget billig Anstalt, og at den, naar man ser paa, hvad det koster pr. Plads, er betydelig billigere, end tilsvarende Institutioner er i andre Lande. Dette er formodentlig rigtigt nok, derom kan jeg jo ikke dømme. Men for Resten vil jeg sige, at faar vi nu det bygget, som der her er Tale om, og faar vi Lærerpersonalet udvidet, saa tror jeg nok, at det vil blive lige saa dyrt her som andre Steder, saa at vi ikke skal komme til at staa tilbage i det Stykke.

Jeg beklager meget, at dette Forslag er kommet saa sent op her i Tinget. Vi er jo ganske vist, det indrømmer jeg, trænede til at kunne tage Forslag i en Haandevending og føre dem igennem, men hvad dette Forslag angaar, saa vilde jeg have sat megen Pris paa, om der havde været levnet os noget mere Tid, baade for Rigsdagens og for Skolens Skyld. Jeg synes ikke, at en Sag som denne, der betyder eller burde betyde saa meget for Landets bærende Erhverv, burde jaskes igennem Rigsdagen paa ganske faa Dage. Jeg mener, at Landbohøjskolen maatte kunne taale, at dens Forhold blev undersøgt fra vor Side, saa vi virkelig fik at se, hvor begrundet det er at foretage disse Udvidelser der ude. Jeg synes ikke, at det tager sig godt ud, at man jager en Sag igennem paa den Maade, men det er vel nødvendigt, dersom vi skal faa noget ud af Sagen, at vi maa gøre Lovforslaget færdigt paa ganske faa Dage.

Man har jo sagt, at Landbohøjskolen er Landbrugets Universitet, det er altsaa den mere videnskabelige Del af Landbruget, der bliver behandlet der ude. Jeg har for Resten fra flere Sider hørt sige, at man der ude har den samme Skavank, som Videnskabsmænd tidt har, at syse med forskellige Smaating, som i og for sig er unødvendige; men i det hele og store mener jeg, at Landbohøjskolen har virket godt. Der er selvsagt der ude ikke udannet praktiske Landmænd i ret stort

Tal, men det, som sker der ude, er, at de forberedes saaledes, at de kan gaa ud og være Lærere og hjælpe i det praktiske Landbrug, saaledes at dette kan faa Gavn af Videnskabens Undersøgelser og Resultater, og paa dette Omraade mener jeg, at Landbohøjskolen har ydet god Støtte igennem de forløbne Aar, og jeg haaber, at den fremdeles maa kunne gøre det. Der behandles jo forskellige Grene der ude, ikke alene Landbrugsstudiet, men det vigtigste er vel nok Veterinærstudiet. Nu kan det jo siges, at Dyrslægevidenskabens er gaaet stærkt frem i de senere Aar, og maaske det ogsaa derfor er nødvendigt, at der sker de mange Forandringer og Forbedringer, der er Tale om i dette Lovforslag.

Det er en ret betydelig Udgift, der her er Tale om. Der blev ganske vist sagt i Folketinget, at de store Udgifter ikke afskrækkede, og jeg vil heller ikke just sige, at Udgifterne afskrækker mig, men alligevel volder de nogen Betænkkelighed, for der kommer jo dog en Dag, da vi skal betale. Udgifterne er anslaaede til henimod 3 Mill. Kr., men der staar i Betænkningen, at vi ganske roligt kan regne med 80 à 100 pCt. Tillæg, og saa staar der endda, at adskillige Ting ikke er medregnede i Overslaget. Vi maa altsaa regne med, at vi kommer op paa i alt Fald 6 Mill. Kr., inden vi faar det hele færdigt. Der kunde nok være adskillige Ting, vi kunde ønske Oplysning om og kunde ønske nærmere undersøgt. Jeg vil nævne, at man f. Eks. har talt om, om det ikke vilde være praktisk at have Landbohøjskolen eller i alt Fald den Afdeling, der vedrører Landbrugsstudiet, flyttet ud paa Landet af Hensyn til Forsøgene. Det er der ikke Tid til at overveje nu, og da det er gaaet herinde i København i mange Aar, kan det maaske ogsaa blive ved at gaa herinde. Jeg ved jo desuden, at flere Steder i Udlandet er det samme Tilfældet, at man har ladet Landbohøjskolen ligge inde i en Købstad, saa jeg skal ikke holde paa, at vi burde flytte den ud; men jeg vilde nok anse det for heldigt, om der havde været levnet os Tid til at undersøge ogsaa dette Spørgsmaal. Jeg godkender imidlertid fuldt ud den Nytte, Landbohøjskolen har gjort, og jeg tror, at den fremdeles vil kunne gøre det, saa jeg maa anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Olufsen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne tilsiige dette Lovforslag en vel-